

D 17/04

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en underrättelse från dåvarande Skattemyndigheten i W-stad avseende godkände revisorn A-son.

Av underrättelsen och övriga handlingar i ärendet framgår följande. A-son är vald revisor i ett aktiebolag som har varit föremål för skatterevision. A-son har varit bolagets revisor sedan dess första räkenskapsår som omfattade perioden den 8 juli 1998–31 december 1999. A-son lämnade en ren revisionsberättelse för detta räkenskapsår. I revisionsberättelsen för bolagets andra räkenskapsår, kalenderåret 2000, anmärkte A-son på brister i den interna kontrollen (stora kassaunderskott) under året. Han anmärkte även på att privata postgiro- och checkkonton använts för bolagets transaktioner och att bolaget inte redovisat skattedeklaration i rätt tid och med rätta belopp. Skatterevisionen omfattade perioden januari 1999 – oktober 2000, dvs. delar av bolagets två första räkenskapsår. Skattemyndigheten har konstaterat att det har förelegat betydande brister i bolagets räkenskaper under den granskade perioden, bl.a. har grundbokföringen inte förts löpande. Som exempel nämner skattemyndigheten att intäkterna i vart fall under tiden den 1 januari 1999–31 maj 2000 i regel har bokförts klumpvis vid ett tillfälle per månad oavsett när försäljningen och betalningen har ägt rum. Under skattemyndighetens utredning har framkommit att bolaget utöver ett affärskonto i Handelsbanken i eget namn även har använt ett allkonto i samma bank och ett postgirokonto som båda stått i företagsledarens namn. Transaktionerna på dessa konton har inte bokförts i bolaget. Enligt skattemyndigheten är bristerna i räkenskaperna för bolagets första räkenskapsår inte mindre än i räkenskaperna för det andra året. Mot bakgrund av vad som framkommit vid skatterevisionen ifrågasätter skattemyndigheten om inte A-son i sin revisionsberättelse för bolagets första räkenskapsår borde ha anmärkt på bristerna på samma sätt som han gjorde i sin revisionsberättelse för räkenskapsåret 2000. Bolagets styrelseledamot har dömts för bokföringsbrott avseende räkenskapsåret 1999. I tingsrättens dom, som har vunnit laga kraft, konstateras att bolagets bokföring har varit så bristfällig att rörelsens förlopp, ekonomiska resultat och ställning inte i huvudsak har kunnat bedömas med ledning av den.

A-son har yttrat sig i ärendet och framhållit följande. De brister han konstaterade vid sin granskning avseende räkenskapsåret 1998/99 ansåg han vara av den art att det var tillräckligt att påpeka dessa i en PM till bolagets styrelse och VD med förhoppningen att förbättring i rutinerna skulle ske till kommande år. I sin PM påtalade han bland annat att vissa fakturor bokförts först i efterhand, att bokföringsunderlagen delvis varit bristfälliga samt att bokföringsorder upprättats och korrigeringar gjorts i stor skala mot slutet av räkenskapsåret. Att lämna en oren revisionsberättelse skulle enligt A-sons uppfattning ha varit mer till skada än till nytta. Då förbättringarna i rutinerna uteblev räkenskapsåret 2000 ansåg A-son att situationen hade förvärrats eftersom bolaget uppenbarligen inte hade tagit till sig den kritik som han framfört i sin PM. Han skärpte därför sin kritik genom att anmärka i revisionsberättelsen.

RN, som tagit del av A-sons granskningsdokumentation för de två aktuella räkenskapsåren, gör följande bedömning.

Revisorslagen (2001:883) trädde i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1995:528) om revisorer upphörde att gälla. Enligt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till den nya lagen skall en fråga om disciplinering mot en revisor på grund av en åtgärd eller underlåtenhet före lagens ikraftträdande prövas enligt äldre bestämmelser, om inte en prövning enligt de nya

bestämmelserna är förmånligare för revisorn. Med stöd härav tillämpar RN i förevarande fall 1995 års lag.

Det är i ärendet klarlagt att bolaget redan från sitt första räkenskapsår avvikit från god redovisningssed och bokföringslagens regler om löpande bokföring. A-son har vid sin revision uppdagat bristerna i redovisningen men bedömt att det var tillräckligt att påtala dem i en PM till styrelsen. Med hänsyn till felens allvarliga karaktär har enligt RN:s uppfattning denna rapporteringsform inte varit tillräcklig utan A-son borde ha upplyst om bristerna i sin revisionsberättelse. Genom att ändå avge en ren revisionsberättelse för räkenskapsåret 1998/99 har A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor. A-son skall därför meddelas en disciplinär åtgärd. Omständigheterna i ärendet är dock sådana att åtgärden kan stanna vid en erinran.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämnden. I beslutet har deltagit Revisorsnämndens ordförande Elisabeth Palm, hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, skattechefen Vilhelm Andersson, auktoriserade revisorn Ulla Nordin Buisman, enhetschefen Eva Ekström, godkände revisorn Klas-Erik Hjorth, utredningssekreteraren Jan-Erik Moreau, professorn Claes Norberg samt skattejuristen Kerstin Nyquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Per Eskilsson, revisionsdirektören Eva Haage samt avdelningsdirektören Gunilla Arvidsson som föredragit ärendet.